

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 24. Philippus Ingeburgem ad suam revocat societatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII.
A.C. 1213.

municationis, qua Rex Angliæ damnatus fuerat, solemniter promulgaverant, eamque Philippi Regi, Franciæ Episcopis, Clericis, populoque indicaverant. Tum Regi ceterisque omnibus, nomine Pontificis, pro remissione peccatorum suorum injungunt; armati Angliam invaderent, Joannem Regem ex solio pel-lerent, & alium Regem fastigio dignum eveherent. Illico Philippus Rex, qui optatam occasionem jam diu ante captabat, bellum adornat, omnesque Vasa-los suos cum armis & equis Rotomagum intra Octavam Paschæ præsto esse jubet, proditorum poena eis denunciata, qui imperata non fecissent. Naves quoque, quotquot habebat, more militari instruit & annonam comportari curat.

§. XXIV.

Philippus Ingeburgem ad suam revocat societatem.

Rigor. p. 53.
G. Nang.
1213.

Expedita jam stabat in anchoris classis, cum Philippus Rex Ingeburgem Reginam, Principem Daniæ, ante annos sexdecim rejectam, in suam revocavit societatem. Rex dudum nullum non moverat lapidem, ut obtineret a Papa, matrimonium suum cum ista Principe nullius valoris & roboris declarari. Sed nihil egerat apud Pontificem, persuasum

sibi habentem, initio has nuptias com- Sæcul. XIII.
 mercio maritali fuisse consummatas. Id A.C. 1213.
 enim profitetur Innocentius in ultima
 Epistola, quam hac in causa ad Regem
 dedit, additque verba sequentia, omni-
 no memoratu digna: *Si quid decernere* 15. ep. 106.
in re tanta tentaremus, priusquam in
Concilio Universalis fuerit deliberatum,
ut nihil dicam de offensa Dei, certe
fama nostræ neutiquam consulereamus,
& forte occasionem poneremus, Digni-
tatem, qua in orbe Christiano eminentus,
amittendi. Hæc Epistola die nona Ju- 15. ep. 107.
 nii anno millesimo ducentesimo duode-
 cimo data est.

Simul etiam Papa, datis ad Guar-
 num Cancellarium Regis, & arcanorum
 omnium conscium, literis, hortatur;
 permoveret Regem, ut tandem in hoc
 negotio ad mentem rediret & rationi
 victas manus daret. Utque promptiorem
 haberet Cancellarium Papa, spem inge-
 rit, eum posse splendidissimas in Ecclesia
 Dignitates consequi. Cessit monenti-
 bus Philippus Rex & Reginam Ingebur-
 gem ex Castro Stampensi, in quo inclu-
 sam tenebat, ad se accersivit. Quod
 nuncium in vulgus sparsum ingenti o-
 mnium plausu & lætitia exceptum.

Eodem anno Godefridus Episcopus Rigord. p. 55
 Silvanectensis, cum muneri Episcopali
 incumbere senili ætate & corporis gra-
 vitate

Sæcul. XIII.
A.C. 1213.

vitæ prohiberetur, Sedi suæ renunciavit, quam annos triginta tenuerat, accepta prius Pontificis licentia, ut Canones statuunt. Sunt hæc verba Rigordii monachi illa ætate Historiæ Scriptoris. Itaque Godefridus Episcopus ad Abbatiam Challiacensem, in sua Diocesi positam, se se recepit, eique Successor subrogatus est Frater Guarinus, Eques in Xenodochio Hierosolymitano professus, Cancellarius seu magis Sigilli Custos Regis Franciæ, qui tanta eum, ob exploratam viri prudentiam ceterasque virtutes, dignabatur fiducia, ut in toto Regno nemini prope nisi soli Regi securus haberetur. Integerrima fide res gerebat, & quamvis esset Laicus, sollicite cavebat, ne Ecclesiarum jura læderentur. Sub idem tempus, Episcopus Meldensis, & ipse Godefridus nomine munere Episcopali abdicato, ad S. Victorium Parisiis secessit, vir singularis abstinentiæ, quippe tempore Adventus & Quadragesimæ ter solum in hebdomada cibo reficiebatur, & nullo potu; reliquo autem anno non nisi raro escam & valde inspidam capiebat. In ejus Sede successit Guilielmus, Ecclesiæ Parisiensis Cantor, duos habens fratres, Episcopali Dignitate fulgentes, Stephanum Novicomi, & Petrum Parisiis, antea Turonensis Ecclesiæ Thesauro præfectum. Hi tres Episcopi

Gall. Chro.
to. I. p. 441.

Episcopi Gualterio Nemorosio, Supremo Sæcul. XIII.
Franciæ Cubiculario, parente geniti A. G. 1213.
erant.

§. XXV.

Joannes Rex fit Papæ Vasallus.

Joannes Rex Angliæ publica fama mo-
nitus, quam gravis sibi Rex Franciæ
immineret, terra marique vires collegit,
quibus irruentem exciperet. Sexagin-
ta millium virorum habebat exercitum,
disciplinæ militari adfuetum, & classem
comparaverat, quæ navium numero
Gallicam superabat. Ecce vero, dum
bello instanti unice intentus est, Dubrim
appellunt Templarii duo, qui ejus con-
spectum subeuntes, *venimus*, inquit,
magne Rex, missi a Pandolpho, Subdia-
cono, ex Pontificis Romani Familia, qui
sermonem tecum conferere cupit, &
viam ostendere, qua Ecclesiæ reconciliari
potes. Rex, missis iisdem Templariis,
admitti Pandolphum protinus jussit, qui
Dubrim advectus, Joannem Regem af-
fatus est in hunc modum: *En! Rex*
Franciæ cum classè ad Sequanæ ostia, id
est, in Angliæ vestibulo, consistit, te
ejecto, Regnum tuum auctoritate Papæ
occupaturus. Cum eo adveniunt omnes
Episcopi, ceterique tam Clerici quam Lai-
ci, quos ex Anglia expulisti, sperant-
que, se, Regis illius præsidio, in Ecclesias
suas